

İçindekiler

4

Üniversiteyi Kazanan
Öğrencilerimiz-2021

6

Güney Kore
Eğitim Sistemi
Ercan YÜCE-Enver UYSAL

10

Sezai KARAKOÇ
Seçil AKYÜZ
Suda DURAN

11

Mutluluk
Evrin ŞAHİN

12

Önce Hayaller Ölür
Gül Nida ÇİÇEK

14

Gizemli Tarih: Göbeklitepe
Latife BİŞİRİCİ

16

Öğretmenlerimizi Tanıyalım
İrem OKUYAN
Melek Nur KOZAN

21

Kitaplar...Kitaplar
Canan KIRAÇ
Latife BİŞİRİCİ

30

Genç Yazarlarla Baş Başa
İlayda Nur ALTINTAŞ
İrem AKYOL

Dergi Ekibimiz

Değerli Öğrencilerimiz,

Salgın nedeniyle iki yıl ara verdiğimiz dergi çalışmalarına yeniden başlamanın ve 10. sayı ile karşınıza çıkmanın sevinci içindeyiz. Bu sayımızda dergimizin tasarımında oldukça köklü değişiklikler yaptık.

Sizlerin önceki sayılardaki istek ve önerilerinizi dikkate alarak kapak ve iç tasarımı beğenimize sunuyoruz. Görselleri arttırdık. Yazı stilleri ve renkli başlıklar kullandık. Yazı türlerinde çeşitliliği sağladık.

Dergimiz, e-dergi olarak okulumuzun web ve sosyal medya hesaplarında yer alıyor. Ayrıca dergimiz sınırlı sayıda basılıyor. Okul dergimizin sizlere ulaşmasının haklı gururunu yaşıyoruz. Bu süreçte büyük emekleri olan dergi ekibine, dergimize yazı-resim veren öğrencilerimize çok teşekkür ederiz. İyi okumalar...

Murat ÇİÇEK
Genel Yayın Yönetmeni

DÜŞSEL

SELAHATTİN AKBİLEK
ANADOLU LİSESİ
KÜLTÜR, SANAT VE EDEBİYAT
DERGİSİ
9. YIL 10. SAYI
MAYIS-2022

İMTİYAZ SAHİBİ
Mikayil ŞAHİN
Okul Müdürü

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Murat ÇİÇEK
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

YAYIN EDİTÖRÜ
Evrım ŞAHİN
İngilizce Öğretmeni

GRAFİK-TASARIM
Murat ÇİÇEK
Fatih KARAOSMANOĞLU

YAYIN KURULU
İrem OKUYAN
Elif Kübra KANSIZ
Enver UYSAL
Seçil AKYÜZ
Sueda DURAN
Melek Nur KOZAN
Ercan YÜCE
Aslı GÜNAY
Latife BİŞİRİCİ
İrem AKYOL
 Mete Yavuz TOYSAL
 İlayda Nur ALTINTAŞ
 H. Muhammed GÜLER
 Asude Ebrar SUSAM
 Canan KIRAÇ

Adres:
Yunus Emre Mh. Çatalyürek Sk.
Fatih / Sincan / ANKARA

Telefon:
0 (312) 273 99 11
Web:www.selahattinakbilekanadolulisesi.
meb.k12.tr

Sevgili Öğrencilerim,

İki yılı aşkın bir süre sizlerden uzak kaldık. Ardından 2021/2022 eğitim ve öğretim yılını endişe ile başlattık. Ancak salgının hız kesmesi ,alınan tedbirler, sizlerin özeni ve dikkati sayesinde bu eğitim ve öğretim yılı sonuna sorunsuz, verimli ve başarılı bir şekilde ulaştık.

Bir kez daha anladık ki okul, öğrencisiz ve öğretmensiz ruhsuz beton duvarlardan başka bir şey değil. Öğrencinin koşuşturmadığı, neşesini saçmadığı ,öğretmenlerin derslerde sesinin yankılanmadığı okul ortamı sessiz bir çığlık ve boşluk gibiydi.

Büyük endişe ve korkuyla başladığımız bu eğitim yılını, büyük sevinç ve heyecanla kapatıyoruz. Her ne kadar salgın öncesi kadar sosyal-sportif-bilimsel çalışmalara yer veremediysek de dergiyi incelediğinizde epey aktivitenin yıl içinde gerçekleştiğini görebilirsiniz.

Artık tatil ve dinlenme zamanı geldi. Yeni öğretim yılı için bol bol dinlenin, okuyun, izleyin, gezin. Bizler yaz boyu eğitim ve öğretim ortamlarını geliştirmek ve güzelleştirmek için burada olacağız. 2022/2023 eğitim ve öğretim yılında görüşmek üzere, iyi tatiller.

Mikayil ŞAHİN
Okul Müdürü

ÜNİVERSİTEYİ KAZANAN ÖĞRENCİLERİMİZ

2021

MEHMET DALKILIÇ (OKUL BİRİNCİSİ)	TIP FAKÜLTESİ	BOLU ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ
KAYAHAN ŞAHİN	Laborant ve Veteriner	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
SEYİT AKMET YILDIRIM	Ceza İnfaz ve Güvenlik Hizmetleri	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
AYŞEGÜL DUMAN	Okul Öncesi Öğretmenliği	TED ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
ELİF SU KÖSEOĞLU	Bilgi ve Belge Yönetimi	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
BUĞRA BERKE ŞAHİN	İnşaat Teknolojisi	SİVAS CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ
TUBANUR AYDEMİR	Rus Dili ve Edebiyatı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
ÖZGE GÖNEN	Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
ALP BİNBOĞA	Amerikan Kültürü ve Edebiyatı	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
ABDULLAH TÜRKMEN	Ceza İnfaz ve Güvenlik Hizmetleri	YOZGAT BOZOK ÜNİVERSİTESİ
BERAT KANTAR	Spor Yöneticiliği	LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
İREM KORKMAZ	Gastronomi ve Mutfak Sanatları	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
GÜLŞEN KARADAĞ	İktisat (İngilizce)	İZMİR KÂTİP ÇELEBİ ÜNİVERSİTESİ
ŞEYDANUR YAPMAL	Siyaset Bilim ve Kamu Yönetimi	AYDIN ADNAN MENDRES ÜNİVERSİTESİ

ÜNİVERSİTEYİ KAZANAN ÖĞRENCİLERİMİZ 2021

İREM ŞEVVAL ERDOĞAN	Amerikan Kültürü ve Edebiyatı (İngilizce)	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
OĞUZHAN OLGUN	İş Sağlığı ve Güvenliği	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
ONUR KAYA	Fransız Dil ve Edebiyatı	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ
UTKU ÖZ	Maliye	HACI BAYRAM VELİ ÜNV.
ELİFSU ÖZ	Türk Dili ve Edebiyatı	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNV.
YİĞİT EFE AKTAŞ	İç Mekân Tasarım (İÖ)	KIRKLARELİ ÜNİVERSİTESİ
OYTUN RÜVEYDA YEDER	Eczane Hizmetleri	ERZİNCAN BİNALİ YILDIRIM ÜNV.
AZRA NUR YİĞİT	Grafik Tasarımı	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ
ŞEYDA KARATEKELİOĞLU	Bilgisayar Mühendisliği	BARTIN ÜNİVERSİTESİ
BÜŞRA BAŞAR	Fizyoterapi ve Rehabilitasyon	KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
ZEYNEP NUR ERBAŞ	Uygulamalı İngilizce Çevirmenlik (İngilizce)	GİRESUN ÜNİVERSİTESİ
ALPEREN ŞEKEROĞLU	Hemşirelik	BİLECİK ŞEYH EDEBALI ÜNV.
MUHAMMED CAN YILMAZ	Sivil Havacılık Kabin Hizmetleri	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ
BURAK EFE AKAY	Turizm ve Otel İşletmeciliği	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
SENA POLAT	Matematik	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
SEMANUR ŞAHİN	Fizyoterapi ve Rehabilitasyon	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
RABİA KUMSAL	Tıbbi Laboratuvar Tekn.	ZONGULDAK BÜLENT ECEVİT ÜNİVERSİTESİ
FATMA CEREN ÖNCEL	Sosyal Hizmetler	SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNV.
MERT KOR	Maliye (İÖ)	BURSA ULUDAĞ ÜNV.
BERAT KIZILDOĞAN	Sosyoloji	KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
ŞEVVAL TANRISEVER	Gastronomi ve Mutfak Sanatları (İngilizce)	ANKARA MEDİPOL ÜNİVERSİTESİ
NAZLICAN HAKBİLEN	Beslenme ve Diyetetik	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
EMRE YILDIRIM	Amerikan Kültürü ve Edeb.	BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
ELİF NAZ SARIKOCA	İç Mimarlık	MALTEPE ÜNİVERSİTESİ
EMRE TUNÇ	Türk Dili ve Edebiyatı	AFYON KOCATEPE ÜNİV.
BEYZA NUR GÖKMEN	İnsan Kaynakları Yönetimi	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ
UFUKCAN ÇALIK	Ceza İnfaz ve Güvenlik Hizmetleri	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
EDA SENA YILMAZ	Maliye	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ
GÖRKEM TAŞKIN	Halkla İlişkiler ve Tanıtım	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNİVERSİTESİ
RABİA TAŞKIN	İktisat (İngilizce)	İZMİR KÂTİP ÇELEBİ ÜNV.
ALEYNA KARAKAYA	Felsefe	ANKARA HACI BAYRAM VELİ ÜNV.
MERVE PAMUK DOĞRUEL	İngilizce Öğretmenliği	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ

GÜNEY KORE EĞİTİM SİSTEMİ

HAZIRLAYANLAR
Ercan YÜCE/Enver UYSAL 10-B

Yüksek başarılarla sahip öğrenciler yetiştiren Güney Kore eğitim sistemi oldukça zorludur. Öğrenciler günde 12 ile 16 saat arasında ders çalışmakta, okuldan sonra gidilen ve hagwon adı verilen özel derslerle birlikte bir günlerini tamamen eğitime ayırmaktadırlar. Güney Kore okul sistemi test odaklı ve hedefe yöneliktir bu yüzden öğrenciler ne öğrendiklerine değil, sonuçlara odaklanırlar. Ülkede üniversite diplomasına sahip olmayanlara ise ikinci sınıf vatandaş muamelesi gösterilmektedir.

Güney Kore Eğitim Sistemi Nasıl?

Güney Kore'de okul öncesi eğitim zorunlu değilken çocukların % 95'i anaokulu veya kreşe gönderilmektedir. Ülkede birçok devlet anaokulu varken son 10 yılda özel anaokulu sayısı da hızla artmıştır. Ülkede 3 ile 5 yaş arasındaki çocuklar için yarım gün ücretsiz eğitim veren anaokulları da bulunmaktadır.

6 yaşına gelen bir Güney Koreli öğrencinin ilkokula başlaması zorunludur. Eğer Güney Kore'de 6 yaşında bir

çocuğunuz varsa çocuğunuzun hangi okula gideceğiyle ilgili bir mektup alırsınız.

Çocuğunuzun evde eğitim almasını veya özel bir okula gitmesini istiyorsanız yetkililere dilekçe yazmanız gerekmektedir. Ayrıca öğrencilerin ilkokula başlayabilmesi için çeşitli aşları olması gerekmektedir.

İlkokul eğitimi devlet tarafından ücretsiz verilmekte ve 6 yıl sürmektedir. İlkokulun ilk iki senesinde öğrencilere Korece, matematik ve yaşam becerileri ile ilgili dersler verilmektedir. Üçüncü sınıftan itibaren ise haftada bir veya iki saat İngilizce eğitimi ve fen bilimleri, sosyal bilgiler, ahlak eğitimi, müzik gibi dersler verilmeye başlanmaktadır.

GÜNEY KORE EĞİTİM SİSTEMİ

Güney Kore eğitim sisteminde öğrenciler ortaokula 12 yaşında başlamakta ve 15 yaşında bu eğitimi bitirmektedir. Ortaokul eğitimi ücretsiz verilirken bu eğitim seviyesi zorunlu tutulmaktadır. Bu aşamadaki müfredat matematik, Korece, İngilizce, sosyal bilgiler, bilim, sanat ve beden eğitimi konularını kapsamaktadır. Ayrıca ilkokulda olduğu gibi bu seviyede de ahlaki eğitim dersleri verilmektedir. Ortaokulda öğrencilerin üzerindeki baskı artmakta ve sınavlardan aldığı puanların düşük olması onları depresyona sokabilmektedir. Ülkede lise eğitimi 15 ile 18 yaş arasındaki öğrencileri

kapsamaktadır. Bu seviye zorunlu değilken eğitim ücretlidir. Güney Kore lise eğitiminde öğrencilere birkaç farklı seçenek sunulmaktadır. Örneğin, öğrenciler yabancı dil, sanat veya müzik konusunda uzmanlaşmış bir okula gitmeyi seçebilirler, ancak burada katı bir rekabetle karşılaşacaklar ve kayıt yaptırmak için sınavlara gireceklerdir. Bunun dışında girişin ev adresine göre düzenlendiği genel bir liseye de gidebilmektedir. Buna ek olarak, istihdam odaklı eğitim veren uzmanlaşmış meslek liseleri de çeşitli sektörlerde kalifiye eleman yetiştirmek için hizmet vermektedir.

Güney Kore eğitim modelinde öğrenciler liseden mezun

olmak için herhangi bir sınava girmezler. Ancak üniversiteye geçmek isteyen öğrenciler son derece zor bir sınav olan Kolej Skolastik Yetenek Testi (CSAT) girmek zorundadırlar. Öğrencilerin çoğu bu sınavda başarılı olmak için özel ders almaktadır. 2013'de çıkarılan bir yasa ile meslek liseleri öğrencilerini üniversiteye okumaya teşvik etmek ve üniversiteye geçişlerini kolaylaştırmak için Kolej Skolastik Yetenek Testi (CSAT) isteğe bağlı hale getirildi.

Güney Kore Eğitim Sistemi Farklılıkları

Selahattin Akbilek Anadolu Lisesi

Ülkede, öğrenci yeni bir eğitim seviyesine her başladığında, yine "birinci sınıf" olarak adlandırılır. Örneğin yedinci sınıf öğrencilerine "birinci sınıf ortaokul öğrencileri" denir.

Çocuklar günlerinin çoğunu okulda geçirirler, bu yüzden sınıflarında evlerindeymiş gibi muamele görürler. Öğrenciler derslerden önce veya sonra sınıflarını temizler. Ayrıca çoğu çocuk sınıfa terlik veya iç ayakkabı ile girer. Güney Kore'de öğrenciler nadiren grup halinde çalışırlar. Okul üniformaları tüm ortaokul ve liselerde zorunludur. Öğrenciler okula gitmediği veya okulu eklediği gün sayısı oldukça azdır. Öğretmenlerin öğrencilere herhangi bir sebepten dolayı ceza vermesi yasaktır. Güney Kore'de eğitim cumartesi günleri de devam etmekteydi. Ancak 2012 yılında çıkan yasa ile bu yasaklandı.

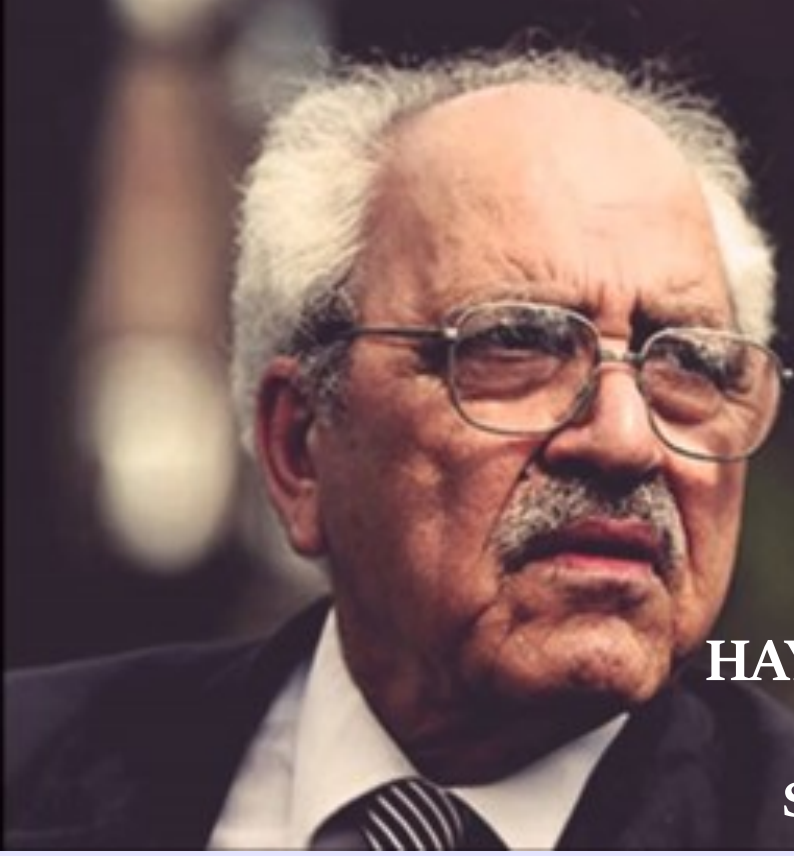
Güney Kore Öğretim Yılı ve Ders Saatleri

Kore'de akademik yıl mart ayında başlayıp şubat ayında son bulur. İlk dönem, mart-temmuz aylarında beş ay sürer ve bunu bir aylık yaz tatili izler. İkinci dönem eylül ayında başlar ve şubat ayında sona erer ve Aralık ayının ortasında başlayan ve Ocak ayı sonunda son bulan bir buçuk aylık bir kış tatili olur.

Bir öğrencinin okulda geçirdiği süre, içinde bulunduğu okul seviyesine bağlı olarak değişmektedir. İlkokul öğrencileri derse saat 08.00'de başlar ve 13.00 civarında ders biter. Ortaokul ve lise öğrencileri 08.00 ile 16.30 saatleri arasında okulda bulunmaktadırlar. Dersler 45 dakika sürmekte her ders bitiminde 10 dakikalık ara verilmektedir. Derslerdeki ilk 30 dakika öğrencilerin kendi kendilerine çalışması için ayrılmıştır. Bu zaman zarfında öğretmen öğrencileri kontrol etmektedir.

Düşsel Dergisi 10.Sayı 2022

Sezai Karakoç

HAYATI, SANATI VE ESERLERİ

Hazırlayanlar

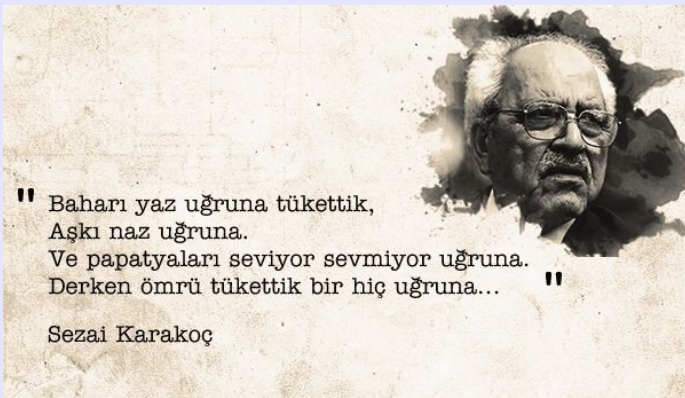
Seçil AKYÜZ/Sueda DURAN 10-B

ikinci Yeni şiirinin uç beyi, yeni mistik şiirin kıyas kabul etmez şairi, tevazu ve beyefendiliğin kalesi, büyük düşünür. siyasetçi, şair, yazar ve fikir adamı; SEZAI KARAKOÇ..

Yıkılmış fakat yeniden doğmaya çalışan bir toplumun, bir kültürün, yıkılmış ve yeniden yapılan bir şehrin ve savaşın; siyasi, sosyal, ekonomik yıkıntılar içinden doğrılmaya çalışılan bir ailenin ferdi olarak, 1913 yılında Ocak ayının 20'sinde Olarak kayıtlı olsa da, annesine göre "Gülhan" ayında (Mayıs) Erzurum Ergani'de bulunan Zülküf Dağı'nın eteklerindeki küçük bir kasabada dünyaya geldi.

Emine hanım ve Yasin Bey'in oğlu olarak dünyaya geldiğinde ailesi ona "Muhammed Sezai" adını verdi. Ancak bu isim nüfus müdürlüğünde yaşanan bir yanlışlık sonrasında "Ahmet Sezai" olarak kaydedildi. Çocukluğu Ergani, Maden ve Dicle ilçelerinde geçti.

Okul sevgisiyle yanıp tutuşan Sezai, 1938'de Ergani'de 3 aylık ilkökul öncesi ihtiyat sınıfı ile eğitim hayatına başladı. İlkoku-

" Baharı yaz uğruna tükettik,
Aşkı naz uğruna.
Ve papatyaları seviyor sevmiyor uğruna.
Derken ömrü tükettik bir hiç uğruna... "

Sezai Karakoç

lu 1944 yılında Ergani'de bitirdi. Daha sonra Maraş Ortaokulu'nda parasız yatılı olarak okudu. Sezai burayla ilgili "-Maraş çocuk yüreğimin ateş aldığı yer, belki ondan öncesi bir rüyaydı, bu ateş Maraş'ta yanmaya başladı." sözlerini kullanmaktadır. Okul yaz tatiline girdiğinde Ahmet Sezai ailesinin hasretiyle yanıp tutuşur şekilde Ergani'ye döner ve Ahmet Sezai ilk eserlerini bu yaz tatillerinden birinde verir.1947 yılında ortaok-

kulu bitirerek Gaziantep Lisesinde parasız yatılı olarak öğrenim görmeye başladı. Gaziantep lisesinden 1950 yılında mezun oldu.

Küçük yüreğinin bir kor gibi yanacağından bi haber lise tatile girdiğinde hemşerisi olan bir sınıf arkadaşıyla memlekette dönmektedirler. Trende bir tanıdıklarına rastlarlar, adam bir isim vermeden İstanbul'da bir hemşerilerinin öldüğünü ve cenazesini kaldırdıklarını anlatır. Adres vermese de tarif ettiği ev onların evidir. Ahmet Sezai'nin askerdeki ağabeyi ölmüştür. Yüreği yanmıştır Sezai'nin, kara trenin penceresinden uzun uzun etrafı seyre dalmıştır. Trenin ıslak kömür tozları gözyaşlarına karışmıştı...

Lise öğrenimi boyunca felsefe dersine ilgi duydu ve felsefe okumaya karar verdi. Üniversite eğitimi için İstanbul'a geldi. Babası onun İlahiyat fakültesinden mezun olmasını istiyordu. İmkanlar doğrultusunda eğitimine devam etmek için tercih etmesi gereken yatılı olan tek bölüm siyasal bilgiler fakültesiydi. Sınavlara hazırlanırken kazanamama ihtimalini de göz önünde alarak her ihtimale karşı felsefe bölümüne kayıt yaptırdı. Ardından Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler fakültesini kazandı ve 1955 yılında üniversite eğitimini tamamlayarak fakültenin maliye bölümünden mezun oldu.

Bir Biyografi: Sezai KARAKOÇ

Üniversiteden mezun olduktan sonra mecburi hizmeti için Maliye Bakanlığı'nda Hazine Genel Müdürlüğü Dış Tediye Muvazenesi bölümüne atandı. Daha sonra Maliye Müfettişliği sınavını kazanarak 1956'da müfettiş yardımcılığı görevine başladı.

İçinde bitip tükenmek bilmeyen bir şiir sevdası olan Sezai Karakoç, şiirler yazmaya genç yaşta başlamıştı. Ardından şiir ile ilgili görüşlerini ve şiir anlayışını da yazdı. Hatta bu konudaki düşüncelerini içeren 3 kitaba "EDEBİYAT YAZILARI" adını verdi.

Sezai Karakoç lise yıllarında 15 yaşındayken cesaret edip Necip Fazıl Kısakürek'e bir mektup yazdı ve içine Mehmet Levendoğlu imzası ile yazdığı "Sabır" şiirini de ekledi. Dergiye gelen 300 şiir arasından Sezai'nin "Sabır" şiiri seçildi ve dergide yayımlandı.

Sezai Karakoç'u dostu Cemal Süreyya, ona, yarattığı mistik şiir tarzından ötürü "Sezo" diyordu ve onu, "Mehmet Akif Ersoy ve Necip Fazıl Kısakürek karışımı şair" olarak tanımlıyordu. Düşüncesi, yaşam tarzı ve şiirleri ile Türk şiirinin yaşayan efsanesi oldu.

Sezai Anadolu'yu çok seviyordu. Görevi icabı ile de pek çok kez Anadolu'yu gezdi ve yöre halkını yakından tanıdı. Böylece halk ile daha güçlü ilişkiler kurmayı öğrendi, 1960 yılında İstanbul'da Diriliş dergisini yayımladı ve 1974 yılında Diriliş Yayınevini kurdu. 61-64 yılları arasında Pazar Postası, 64-67 yılları arasında Necip Fazıl Kısakürek'in Büyük Doğu dergisinde şiir, eleştiri ve denemelerini yayımladı.

Ardından siyasete atılmaya karar verdi ve Diriliş Partisi'ni kurdu. Böylelikle siyaset hayatı başlamış oldu. 1990 yılında "güller açan gül ağacı" amblemini kullanarak oluşturduğu Diriliş Partisi'nin ömrü 7 yıl olmuştur. Pes etmeyi sevmeyen Sezai, 2007 yılında kapanan eski partisi yerine Yüce Diriliş Partisi'ni kurdu.(...)

Sezai Karakoç ve Cemal Süreyya çok iyi iki dosttu ve bir dönem işleri gereği farklı şehirlerde yaşamaları gerekti. Fikir paylaşımlarını mektuplaşarak sürdürmeye devam ediyorlardı. Ne zaman yeni bir şiir yazsalar, hemen bir mektubun ucuna iliştiler ve yorumlanıyordu. Bir gün, Sezai, Cemal Süreyya'ya, "Balkon" adını verdiği şiirini gönderdi.

Cemal Süreyya şiire hayran kalmıştı. Dayanamamıştı ve sonuç olarak birkaç gün sonra Pazar Postası adlı dergi Sezai Karakoç'un önündeydi. Dergide Cemal Süreyya'ya mektubundan pasajlarla birlikte Balkon şiirini de gördü.

Cemal Süreyya'nın yaptığı karşısında çok öfkelenmişti Sezai Karakoç. Hemen kaleme kağıda sarıldı ve çok sert bir mektup yazdı arkadaşına. Ancak birkaç gün sonra mektup kendisine geri döndü. Öfkesinden Cemal Süreyya'nın adresini eksik yazmıştı.

Bir mektup daha yazdı. Cemal Süreyya'ya, "Sana çok ağır bir mektup yazmıştım. Kızgınlıkla adresi eksik yazmışım; mektup geri döndü. Bir daha benden habersiz bunu yapma!" diyordu.

Cemal Süreyya'nın yaptığı her ne kadar Sezai'yi kızdırsa da yeni yollar açacaktı. Çünkü daha sonra Muazzez İlhan Erdost, Garip Akımı'na karşıt bir dil oluşturan yeni bir şiir akımının oluştuğunu haber veriyordu ve onun da isim babası Sezai Karakoç olacaktı. "İkinci Yeni" olarak kararlaştırılan akımın şiir üslubunun ise, "Yeni – Gerçekçi Şiir" olarak anılmasını istemişti.

Efsanevi bir aşkın belgesi; MONNA ROSA...

Sezai Karakoç, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesinden Cemal Süreyya ile sınıf arkadaşı idi. Aynı sınıfta olan Muazzez Akkaya adındaki kıza sevdalanmıştı. (Muazzez hanıma aşık olan bir diğer kişi ise Sezai'nin dostu Cemal Süreyya'dır) fakat kendisini yakışıklı bulmadığı için ona bir türlü açılmaz..

Bir gün cesaretini toplayıp aşkını Muazzez Hanım'a arz eder. Fakat reddedilince çok üzülür. Okullar tatil olur. Muazzez Hanım Geyve' de yazlıkta kalmaya başlar. Sezai Karakoç da tam karşısındaki yazlığın bahçesinde bahçıvan olarak çalışmaya başlar..

Her gün karşılıksız sevgi duyduğu sevgilisini seyreder. Ona şiirler yazar. İşte o şiirlerden birisidir Monna Rosa. Sezai'nin aşkından öldüğü kadına yazılmış bir aşk şiiri.

Bir Biyografi: Sezai KARAKOÇ

Mona Roza şiirinin her kıtasının baş harflerine dikkat edersek Muazzez Akkaya'nın ismi ortaya çıkar. Gel zaman git zaman. Okul biter ve mezuniyet töreni yapılır. Mezuniyet törenindeyse Sezai Karakoç Mona Roza şiirini okur. Muazzez Akkaya ise tam karşısındadır. Şiiri bittikten sonra bir alkış tufanı kopar. Herkes bir daha okuması için ısrar eder. Ve Sezai Karakoç bu şiiri tam 3 kez art arda okur. Sahneden tam ineceği sırada Muazzez Hanım koşarak yanına gelir ve ona hala teklifinin geçerli olup olmadığını sorar. Sezai Karakoç "Senin aşkın artık benimkine yetişemez." der ve hayır cevabını verir.

Sezai bir konuşmasında şiirle ilgili şu ifadeleri kullanmıştır; "Bu şiir gittikçe beni dünyasına çekmekteydi. Gül kavramını yeniden diriltmenin gereğini düşünüyordum hep. Monna Rosa böyle doğdu, modern bir Leyla ile Mecnun denemesiydi bu. Bir gencin dilinden anlatılış şeklinde başladı şiir. Rosa bilindiği gibi gül demektir. Böylece aşağılanan gül kavramını yeniden gündeme getirmek istedim." O her ne kadar Muazzez Hanıma olan aşkını inkar etse de gerçek aşikar.

Ve aşk... Sezai'nin içinde bir çiçek filizlenmektedir. Sevdiği biri vardır ve hayatını onunla birleştirme düşüncesindedir. Nişanlanmaya niyetlenir, babasına bir mektup yazar ancak cevap olumsuzdur. Kalbi bu mektupla gelen fırtınalarla savrulur. O kadar büyük elem duymaktadır ki Rüzgâr şiirini yazar. Rüzgâr bir tercihin değil alın yazısının resmidir.

Ve Sezai'ye evlenmek ömrü boyunca nasip olmayacaktır. Sezai Karakoç, 16 Kasım 2021 tarihinde İstanbul'daki evinde 88 yaşında hayata gözlerini yumdu. Vefat edene kadar birçok eser ele almıştır.

SEZAI KARAKOÇ'UN ESERLERİ

- Diriliş Neslinin Amentüsü
- İslam'ın Dirilişi
- Mevlana
- Yitik Cennet
- İnsanlığın Dirilişi
- Kıyamet Aşısı
- Yunus Emre
- Leyla İle Mecnun
- Diriliş Muştusu

- İslam Toplumunun Ekonomik Strüktürü
- Ayın Çeşmeler
- Var olma Savaşı
- Günlük Yazılar 3 (Sur)
- Çağ ve İlham Sevgi Devrim
- SEZAI KARAKOÇUN ŞİİRLERİ
- Monna Rosa-ı Aşk ve Çileler
- Anneler ve Çocuklar
- Donuk Aşk
- Kar şiiri
- Ben Kandan Elbise Giydim
- Balkon
- Köse
- Sevgi
- Adak Işığı
- Kara Yılan
- Sessiz Müzik
- Çocukluğumuz
- İnci Dakikaları
- Rüzgar
- Liliyar

MONNA ROSA

Mona Roza, siyah güller, ak güller
Ulur aya karşı kirli çakallar
Açma pencereni perdeleri çek
Zeytin ağaçları söğüt gölgesi
Zambaklar en ıssız yerlerde açar
Ellerin, ellerin ve parmakların
Zaman ne de çabuk geçiyor Mona

Akşamları gelir incir kuşları;
Ki ben Mona Roza bulurum seni
Kırgın kırgın bakma yüzüme Roza
Artık inan bana muhacir kızı
Yağmurdan sonra büyümüş başak
Altın bilezikler o kokulu ten
Monna rosa, siyah güller ak güller...

Mutluluk/Deneme

Evrim ŞAHİN
SAAL İngilizce Öğretmeni

Çocukken arkadaşlarımla ne zaman bir gökkuşağı görsek gözümüzü göğe diker ve o gökkuşağının altından geçebilme hayalleri kurardık. Bunu başarabilmek için çocuk aklımızla türlü çeşitli yollar icat eder, sonunda da kendimizi gökkuşağına doğru koşarken bulurduk hep. Tahmin edebileceğiniz gibi hiçbir zaman bu oyunun kazananı biz olmadık maalesef. Tıpkı bizim bu çocukluk oyununda yaptığımız gibi insanlık da var olduğu ilk andan bu yana “mutluluk” denen şeyin peşinden koşup onu yakalama derdinde.

“Peki ama uğruna tüm yarışları göze aldığımız ama kendisini yakalama konusunda pek de mahir olmadığımız mutluluk nedir?” diye yazdığım da arama motoruna karşıma TDK sözlüğünün şu pek tatlı tanımı çıkıverdi: “Bütün özlemlere eksiksiz ve sürekli olarak ulaşılmaktan duyulan kıvanç durumu, ongunluk, kut, saadet, bahtiyarlık, saadetlilik.” Daha önce bu denli “ütopik” bir tanımla pek az yerde karşılaşmışımdır sanırım.

Bir kere “bütün özlemlere sürekli olarak ulaşmak” mümkün müdür? Ya da hadi diyelim ki bunu başardık ama bir hedefe ulaşip onu elde etmek midir mutluluk? Hepimiz biliriz ki bir şeyi elde ettiğinde çabucak sıkılandır insan. O halde böyle bir mutluluk sürdürülebilir bir şey midir?

Canım Shakespeare bu soruya şahane bir cevap vermiş şu sözleriyle: “Elde edilmeye görsün, her şey bir ter. Asıl zevk bir şeyin peşine düşmekte.”

Kendi adıma TDK'nin tanımından çok daha gerçekçi buluyorum bu sözü. Çünkü bana göre mutluluk, bir varış noktasından ziyade yolculuğun kendisidir. Yolculuğun ve yolun hakkını verebiliyor ve attığın adımların farkına varabiliyorsan, yol üstündeki duraklarda durup oralarda karşına çıkan beklenmedik şeyler karşısında sevinç duyabiliyorsan mutluluğu bulmuşsun ya da en azından mutluluğa yakın bir duyguyu deneyimlemişsin demektir.

Amerikalı yazar Wayne Dyer'in mutlulukla ilgili şu sözleri de benim bu düşüncemi destekler niteliktedir: “Mutluluğa giden yol yoktur, mutluluğun kendisi yoldur.” Hatta bu noktada Fransız düşünür Montesquieu bile bir kale gibi benim arkamdadır şu cümlesiyle: “Mutluluk varacağımız bir istasyon değil, bir yolculuk biçimidir.” İstese arkama daha onlarca yazar, düşünür, şair, filozof vs. alır ve seni bu konuda ikna etmeye çalışırım ama korkma, bunu yapmayacağım.

Özetle; yol senin, yolun sonuna koyduğun o “şey” de sana özel. Küçük bir oğlan çocuğu o yolun sonuna kırmızı bir uzaktan kumandalı araba koyar belki, ben uzak bir sahil kasabasında asmanın altına kurulmuş o şen masaya doğru atarım adımlarımı, sen geçen ilkbaharda toprağa attığın tohumun yeşerip ağaç olduğunu görmeyi beklersin sabırla.

Demem o ki, varış noktasında seni bekleyen o “şey” de çok kıymetli elbette ama ona varmak için koşarken yolu da sevmeyi ihmal etme. Selvi Boylum Al Yazma- lım filminde Asya'nın iç sesiyle kendisine sorduğu o meşhur soruyu biraz değiştirerek şimdi ben sana soruyorum:

“Sahi, senin için mutluluk neydi?”

Önce Hayaller Ölür

Gül Nida ÇİÇEK-10/C

“Önce hayaller ölür, sonra insanlar...” demiş Shakespeare. Bu satırı okuduktan sonra bilgisayarımın başına geçip dedim ki hayallerimi yazayım. Merhaba ben Işıl 14 yaşındayım. Şu zamana kadar hayatın bu yaşında bana yaşatabileceği her şeyi yaşadım mı bilmiyorum. Ama ben de her insan gibi olmasa da yaşadım ve yaşıyorum bir şekilde. Şuan benim yaşitlarımın yaşadığı şeyleri yaşamayı ben tercih etmedim açıkçası. Çünkü bazı şeyler bana aşırı saçma geliyor. Yani ben herkes gibi değilim. Genelde yalnız takılan kitap, film ve müzik aşığı yaşitlarımın deyişleriyle inek öğrenciyim ama benim için bunun daha iyi olacağını düşünüyorum. Çünkü geleceğim için çalışıyorum. Onlardan bazıları gibi yaşasaydım geleceğimi çöpe atmış olurum ki bunu hiç istemem. Evet en son Shakespeare’in sözünü okuduğumda dedim ki hayaller bizi hayata da bağlayabilir, hayattan da soğutabilir.

İnsan bir amaç için yaşar derler ya aslında bir yönden de hayalleri için yaşar insan. Hayaller insanı motive eder çoğu zaman. Çoğu zaman da bir umut olur hayaller değil mi? Bazen bir dayanma sebebi bazense kurduğumuz birkaç hayal sadece iyi hissetme sebebimiz olur. Sanki hayal kurunca kendimizi o hayalin içinde hissedip her şey o hayale bağlıymış gibi olur bazen. Bazı zamanlar da o hayaller ayakta tutar insanı. Ona inanınca imkansız başarılabileceğini düşünür.

Ben de hayallerime ulaşmaya çalışıyordum ki her şeyin mahvolacağından haberim yoktu. Yazar olmak istiyordum ben. Hatta birkaç parça bir şey bile yazmıştım. Bir gün yine bilgisayarımda bir şeyler yazarken kapım çalındı. Gelen annemdi. Sessizce gelip yanıma oturdu. Ne olduğunu sordum, “Yapamıyoruz.” dedi. “Neyi?” dedim. Susmuştu bir an bir şeyler düşünürmüş gibi bir hali vardı. Ne olduğunu bir kez daha sorunca o cümleyi söyledi. “Babanla boşanıyoruz.” O an zaman durdu. Her şey bitmiş miydi? Böyle bir şey nasıl olabilir anlam veremiyordum. Annem konuşmaya devam ediyordu. Bu zaman kadar benim için iyi anlaşmışlar ama artık yapamıyorlarmış ve benim anlayış göstereceğimi düşünüyorlarmış. Benden bir seçim yapmamı nasıl isterler cidden anlayamıyordum. Annem tam yanıma gelirken bir şey hissettim. Annemin görüntüsü bulanıklaştı. Bir anda gözlerim işlevini kaybetti ve ya-

vaş yavaş kapandılar.

Mahkeme Günü

Mahkeme salonuna girdik. İçimde bir şey vardı tam olarak neydi bilmiyordum ama hiç iyi durmuyordu. Annemle babamın adını söylediler ve hep beraber içeri girdik. Sonrası zaten klasik boşanmalar gibiydi. Mahkeme salonundan çıktık. Velayetim anneme verilmişti. Ama annem istediğim zaman babamla görüşebileceğimi söyledi. En azından bu biraz içimi rahatlatmıştı. Sonra eve gittik. Annemle babam son kez bir aradaydı. Babam yine bu evde olacaktı ama biz olmayacaktık. Annemle buradan bayağı uzağa İzmir’e taşınıyorduk.

Aslında İzmir İstanbul’a çok uzak değildi ama bana çok uzak geliyordu. Normal olarak. Birkaç hafta sonra taşındık. Ev iki katlı, çok tatlı bir bahçesi olan bir evdi. Aynı eski evimiz gibiydi. Tabii bunun bahçesinde babamın yaptığı mükemmel ağaç ev yoktu. Ben genelde yazılarımı orada yazardım. Evi yerleştirmeyi tamamladık. Ben bu sene liseye gidecektim. Ne yazık ki bunu hiç istemiyordum. Aslında hiçbir şey istemiyordum. Moralim hala çok bozuktum. Yazar olmaktan da vazgeçmiştim. Her şeyden vazgeçmiştim.

Müziklerimden, kitaplarımdan, filmlerden yani hayatımdaki tüm iyi şeylerden vazgeçmiştim. Okula bile gitmek istemiyordum ama buna mecburdum. Moralimi de düzeltmeliyim ama düzeleceğini hiç sanmıyordum. Belki bir ihtimal yeni insanlar görmek iyi olurdu. Belki yeni arkadaşlarım olurdu bilmiyorum. Ama şu an yapmak istediğim tek şey uyumaktı. Pijamalarımı giyip yatağa yattım. Ve uyudum. Okul açılana kadar yaptığım tek şey uyumak ve bahçede oturmak.

Okulun ilk günüydü ve ben kendimi çok kötü hissediyordum. Çünkü yeni insanlarla tanışacaktım ve bu beni geriyordu. Sınıftan içeriye adımımı atar atmaz en arka sıraları kolaçan ettim ve hemen oturdum. Birkaç dakika sonra sınıftan içeriye bir kız girdi ve bana doğru geldiğini fark ettim. "Buraya oturabilir miyim?" dedi. Bende "Tabii." dedim. Ve hoca geldi. Bugün ilk gün olduğu için tanışma günüydü. Herkes kendini tanıttı. Bende tanıttım. Yanımdaki kız Ece, bir sonraki dersin edebiyat olduğunu söyledi. 5 dakika sonra edebiyat hocası içeri girdi ve kendini tanıttı. Biz de kendimizi tanıttıktan sonra edebiyat hocamız bir soru sordu. "Hayalinizdeki meslek nedir?" Herkes cevapladı. Sıra bana gelince konuşamadım çünkü vazgeçmiştim her şeyden. Ece neden konuşmadığımı sordu. "Vazgeçtim Ece." dedim ve koşarak sınıftan çıktım. Ben kaldırıma oturmuş ağlıyordum. Sonra bir el omzuma dokundu. Bu Ece'ydi. Neden geldiğini sorunca benim için endişelendiğini söyledi .

Hayatımda ilk defa biri beni önemsiyordu. O gün eve birlikte döndük Ece, Deniz ve ben. Deniz, Ece'nin erkek kardeşiydi. Sonraki günlerde okuldan hep beraber çıkmaya başladık. Bu arada Ece'ye her şeyi anlatmıştım. Annemle babamı, yazarlık hayalimi yani neredeyse her şey . Ece şu hayattaki en yakın arkadaşım. Onunla gülüp, onunla ağlıyorduk. Bu benim için bir yönden iyi bir şey çünkü annemle babamı düşünmemiş oluyordum. Tabii bazen... 2 hafta sonra kitap fuarı vardı. Ece'yle beraber gideceğiz. Birkaç kişi daha bizimle gelecek. Deniz ve Mert. Bunlar Deniz'in arkadaşları. Bakalım nasıl olacak?

Günler geçiyordu. Bu arada bahçedeki ağaca ağaç ev yaptık babamla. Evet babamla, anneme bizim eski evdeki gibi bir ağaç ev yapmak istediğimi ve bunu babamla yapmak istediğimi söyledim o da babamı çağırdı. Annem o aralar çok mutluydu çünkü ben artık eskiye dönmeye başlamıştım yani biraz. Ama bu annemi mutlu ediyordu bu yüzden daha fazla moralimi yüksek tutmaya çalışıyordum. Babama yaz tatilinde gideceğim bu yüzden gidene kadar annemi mutlu tutmaya çalışıyordum. Yarın fuara gidiyoruz. Mutlu muyum?, "Üzgün müyüm? Bilmiyorum. Kitaplar şu hayatta sevdiğim sayılı şeylerin en güzeli ve benim hayalimdeki mesleğin bir parçası yani parçasıydı. Eskiden. Yine de fuara gideceğim. Annem için, biraz da

kendim için. Fuar bugün. Hazırlıklarımızı tamamlayıp fuara geldik. Bizi fuara annem bıraktı. Onun yüzündeki gülümseme içimi rahatlattı. Ona el sallayıp içeri girdim. Fuar çok kalabalıktı. Deniz'in söylediğine göre geçen senekinin 3 katı katılımcı olmuş. Biz Ece ile Deniz de arkadaşlarıyla kitaplarını alacaktı. Kitaplara bakınırken yazarlık hayalimin sebebi olan yazarın kitaplarının önünde buldum kendimi. Tam elime bir kitabı aldım arkamdan bir ses geldi. "Okudunuz mu?" Arkamı döndüğümde onu gördüm. Yazarlık hayalimde başrolü oynayan kişiyi. Bu kitapları yazan kişiyi. Zar zor evet diyebildim. Sonra bana diğer kitapları okuyup okumadığımı sordu. Ben hepsini dedim. Ece'ye baktım. O da şaşırılmış görünüyordu çünkü ona da anlatmıştım. Yazar bana yeni bir kitap yayımlayacağını söyledi. Ben de birkaç bir şey yazdığımı söyledim. Ve bana görmek istediğini söyledi eposta adresini yazıp bana verdi. Hayatımın şokunu yaşıyordum. Bir Ece'ye bir yazara baktım sonra yazar diğerlerinin yanına ve gitti gözden kayboldu. Bu günün hayatımın dönüm noktası olacağını hiç düşünmezdim. Eve ulaştığımızda annemin yanına resmen uçtum. Annem şaşkıncı tabii. "Ne oldu?" dedi. Hayallerim dedim hayallerimi adadığım yazarla karşılaştım. Annem benden daha heyecanlı görünüyordu. Hemen odama çıkıp bilgisayarımı aldım.

Bahçeye annemin yanına gittim. Ve yazarın bana verdiği eposta hesabına girdim. Anneme her şeyi anlattıktan sonra "Sence atmalı mıyım?" dedim. Annem bana her zaman güvendiğini ve ne olursa olsun şansımı denemem gerektiğini söyledi. Yazdığım hikayeyi hemen tekrar okuyup yazarın verdiği epostaya attım. Ve beklemeye başladım. Yaklaşık 1 saat sonra bildirim sesi geldi. Ve ben yine bir şok yaşadım. Yazar yeni kitabının karma hikayelerden oluştuğunu ve içinden bir hikayenin bu olmasını istiyordu. Kafayı yemek üzereydim. Hemen annemin yanına gittim ve olan biten her şeyi anlattım. Birkaç dakika sonra yazara kabul ettiğimi ve bunun benim için çok önemli olduğunu yazıp gönderdim. Olanları Ece'ye anlattıktan sonra o da bir şok geçirdi. Ben de mantıklı düşünüp hayalimi devam ettirme kararı aldım. Ve hayatımın anlamı olan meslek için çalıştım, çabaladım.

Ben Işıl,20 yaşımıdayım. Hayatın, bana bu yaşımda yaşatabileceğimi her şeyi yaşadığımı düşünüyorum. Bundan 6 yıl önce bir söz okumuştum. "Önce hayaller ölür, sonra insanlar..." 14 yaşımıdayken hayalim ölmüştü. Çok şey yaşadım ama hayalimi yaşatmayı başardım. Şu an 8 romanım ve 2 şiir kitabım var. Ben hayalimi yaşattım ve yaşatmaya devam ediyorum. Siz de ne olursa olsun hayalinizi yaşatmalısınız. Hayatta birçok şey olur. İyi veya kötü. Önemli olan bizim o olanlardan ne sonuç çıkardığımız. Ben hayallerimi yaşatmayı başardım. Siz de hayallerinizi yaşatabileceğinize söz veriyor musunuz?

Gizemli Tarih: Göbeklitepe

Hazırlayan: Latife BİŞİRİCİ-10C

Göbeklitepe, Şanlıurfa'nın 20 kilometre kuzeydoğusundaki Örencik köyü yakınlarında, yaklaşık 300 metre çapında ve 15 metre yüksekliğinde geniş görüş alanına hâkim bir konumda yer almaktadır.

Arkeoloji tarihinin en önemli keşiflerinden olan Göbeklitepe'yi önemli kılan etkenlerden biri, günümüzden 12.000 yıl önce henüz yerleşik hayata geçmemiş avcı, toplayıcı yaşam süren insanların, hiçbir alet ve makine kullanmadan, çakmak taşlarıyla, sadece insan gücüne dayalı olarak Göbeklitepe'yi inşa etmesidir.

Göbeklitepe, yıllardır tarih derslerinde öğretilen "göçebe toplulukların tarımı öğrenerek yerleşik hayata geçtiği" tezini çürütmüştür.

Yerleşik hayata geçişin çiftçilik ve hayvancılığın ortaya çıkışıyla birlikte gerçekleştiği düşünülürken, avcı ve toplayıcı toplulukların Göbeklitepe gibi dini merkezlerde bir araya gelmelerinin sonucunda yerleşik hayata geçildiği görülmüştür.

Kalabalık toplulukların ibadet merkezine yakın olma arzusu ve çevrede bu toplulukların ihtiyaçlarını karşılayabilecek düzeyde yeterli kaynak bulunmamasından dolayı insanlar tarıma yönelmişlerdir.

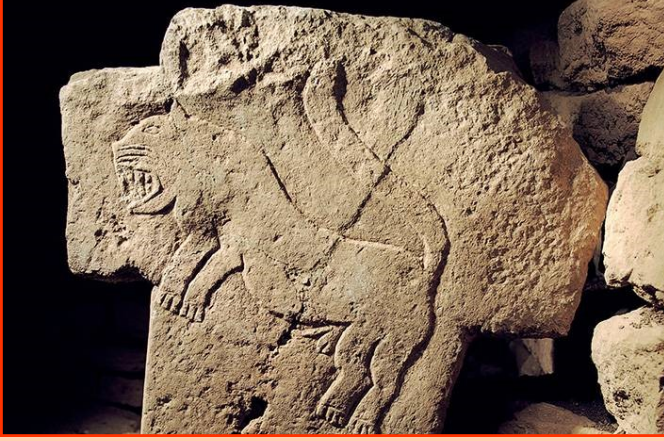

Göbeklitepe, Malta'da bulunan tapımdan yaklaşık 6.500, Stonehenge'den 7000 ve Mısır Piramitlerinden ise 7500 yıl daha eskiye dayanmaktadır.

Göbeklitepe'yi diğer anıtsal yapılardan farklı kılan en önemli özellik günümüzden 12.000 yıl önce inşa edilmesinin yanı sıra, alanda bulunan dikili taşların çok belirgin bir şekilde insanı sembolize etmesidir.

Gizemli Tarih: Göbeklitepe

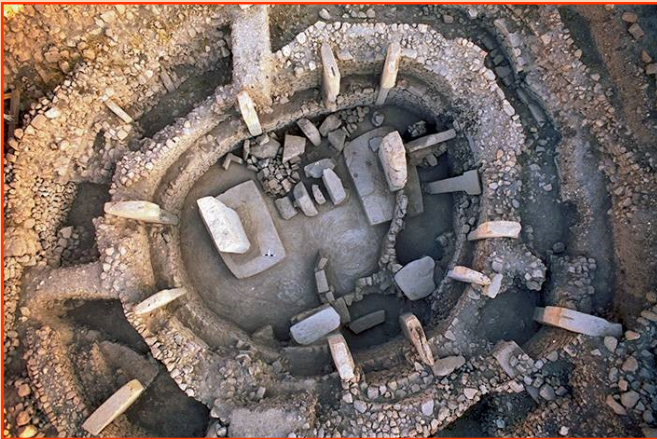
Göbeklitepe ayrıca Neolitik dönem insanın gelişkin sembolik dünyalarını yansıtmaması, insanın yaratıcı dehasının üst düzeyde temsilcisi olması, alanda bulunan insan ve hayvan heykellerinin ve taş ustalığının günümüz heykel tıraşlarını ve sanatçıların kışkırtacak düzeyde ustaca yapılmış olması ve en önemlisi de insanların bu ibadet alanını 1000 yıllık bir kullanımdan sonra tekrar dönüş ve koruma duygusunu ön planda tutarak kendi elleriyle kapatmış olmasıdır.

Göbeklitepe pek çok yeni bilginin açığa çıkmasını sağlasa da buluntularla ilgili hala çözilemeyen sorular bilim insanlarının kafasını kurcalamaya devam ediyor.

Kazılarda ortaya çıkan şeyler ilginçti: Dairesel veya eliptik olarak hizalanmış 12 monolitik sütun ve bunların ortasında duran, onlardan daha yüksek (5,5m yükseklikte) karşılıklı 2 ayrı sütun. Sütunların hepsi de T şeklindeydi. Üstelik bu yapılar (tapınaklar), höyük boyunca kendini tekrarlıyordu.

T Şeklindeki sütunlar, diğerleri gibi "tek parçadan" yapılmıştı ve ağırlıkları 16 ton civarındaydı. Taş devri insanları diye küçümsenen insanlar, 5,5m yüksekliğinde ve 16 ton ağırlığındaki bu devasa yapıları nasıl yapmışlar ve buraya kadar taşımışlardı?

Göbeklitepe'deki en ilginç ve gizemli şeylerden biri, sütunların üzerine büyük ustalıkla işlenmiş olan figürlerdi. Boğa, tilki, farklı tipte kuşlar, yaban domuzu, akrep, başsız insan figürleri ya da soyut figürler... Hepsinin ortak noktası ise, birer sanat eseri kadar güzel olmalarıydı.

Bu figürler, devasa sütunlarla yekpareyeydi, yani bunları yapabilmek için büyük ustalık gerekiyordu. Hem Göbeklitepe'deki mühendislik, hem de bu figürlerdeki sanat, insanların çok uzun yıllar önce bu civarlarda olduğunu ve bu bilgileri kazandığını gösteriyordu. Üstelik sütunların üzerine insan eli ve kolu nakşedilmişti. Yüz kısımları yoktu ama T şeklinin üst kısmının, başı temsil ettiği sonucuna varıldı. Yani insanı andıran ama ondan daha yüce varlıkları temsil ediyordu: tanrıları. Tüm bunların anlamı açıktı, burası bir tapınaktı, üstelik dünyanın en eski tapınağı.

Bu tapınakları yapanların kimler olduğu, ağırlıkları 60 tonu bulan sütunların buraya nasıl taşındığı ve dikildiği, üstlerinin tonlarca toprak ve taş ile örtülerek neden gömüldükleri, tapınakların amacının tam olarak ne olduğu cevaplanmayı bekleyen ve muhtemelen yıllarca sürecektir araştırmaları gerektirecek gizemler. Kesin olan tek şey tüm bu araştırmaların insanlık tarihine katkı yapmaya ve şimdiye kadar yazılanları tamamen değiştirmeye devam edeceği.

Eskiler mi güzeldi eskidenmi güzeldik..?

Eskiler Güzeldi -Deneme Canan KIRAÇ-10C

Benim adım Deniz. Sizi ufak bir gezintiye götürüp anılarınızı hatırlamanızı sağlayacağım. Bundan üç yıl önce... Daha 13 yaşındayken fark ettim eskiyi, eskileri ne kadar sevip özlediğimi. Bakmayın İstanbul'un göbeğinde oturduğuma, bir tarafım hep Karadeniz'de kaldı. Akşam 4-5 gibi başlayan mahalle maçlarını, 8 gibi toplaşıp yaptığımız ızgarada hamsileri, kestane kebab pişirip yediğimiz kış gecelerini, denizden çıkar çıkmaz "Açlıktan ölüyorum!" diye seslendiğimiz annelerimizle, gece 1'e kadar çekirdek çitlattığımız sahil akşamlarını nasıl olur da unutabilirim ki?

Evet, sesinizi duyuyorum, "İstanbul'da da deniz var, sahil var." dediğinizi. İstanbul bildiğiniz üzere kalabalık bir şehir. Yoğun tempolu iş günleri, yorucu ses dışında ben İstanbul'da bir şey görmüyorum. İstanbul şehri güzel, turistik yerlerden biri. Mimar Sinan'ın inşa ettiği başyapıt Süleymaniye Camii'nin olduğu, koskoca boğaza sahip olan bu şehir çok çok güzel; fakat bir Ordu'nun akşamları gibi değil.

Eskiden Ordu şehir merkezinde oturduğumuz evimiz küçüktü. Çokça misafir gelir gider onca iş olurdu ama gene de çok eğlenceli ve güzel olurdu. Köydeki evimiz ise ahşaptan, dağların arasından olanlardan.

Kışın soğuk aylarda dışarıdan geldiğimizde o sobanın sıcaklığı, elektrikler kesildikten sonra

gaz lambası ile oynanılan oyunların tadı bir başka değil mi? Ben bunları çokça özlerken geldiğimiz devir beni içine çekiyor.

Eskiden, odun parçalarına tutturduğumuz bir çivi ve kavanoz kapağı araba olurken şu an uzaktan kumandalıları konuşan robotları var. Yastıklardan başına eşarp veya tülbent takılıp yapılan bebekler yerine dans eden gözleri, elleri, hatta elbiseleri olanlar üretiliyor. Unuttum sanırım konuşanları da vardı. Bu üretim teknoloji her geçen gün tabi ki artacak, daha neler göreceğiz ama bu bize eski güzel anılarımızı ve aslında en mutlu olduğumuz anları unutturuyor.

Saatlerce elimizde olan o telefonlarımız, başında sabahladığımız bilgisayarlar... Bir de bunların öncesini düşünün. Telefonlar tuşlu, tek oyun yılan oyunu, akşamları 10-11 arası yatılır sabah en geç 8'de kalkardık. Şimdi ise tembelleşmemiz yetmezmiş gibi bu anıları zor zamanları (maddi açıdan) unutup "Bugün nasıl giyinmeliyim, birisi bana dünkü üstümü giydim diye kötü bakar ve bir şey der mi?" diye düşünen çok arkadaşımız var biliyorum. Bir de "Bunların giyimine baksana ne kadar sefalet içinde değil mi acaba gecekondularda mı yaşıyorlar?" deyip o atılan kahkahaların haddi hesabı yok.

Aile büyüklerinizin maaşları, oturduğunuz ev, giydiğiniz kıyafetler sadece bir süstür. İnsanlığı üstünüze giymedikten sonra kıyafet giydirilmiş cansız mankenlerden farkınız yoktur benim gözümde. İçtenlik, samimiyet, saygı ve şu devirde en çok görülen sevgi muhtaçlığı. Biz sevmeye, sevilmeye muhtacız. "Sevgi nedir?" diye sorsalar çoğu kişiye bir şekilde cevap verir fakat "Hiç sevildin mi, sevildiğini hissediyor musun?" sorularına çoğu kişi duraksayarak cevap verir. Biz birbirimizi sevmeyip birbirimizden nefret etmeyi, hırsı çok seviyoruz ama "Sevgi nedir, nasıl gösterilir?" bunlar hakkında gram bilgimiz yok.

Empati kurun, okuyun, düşünün ve araştırın. Öylece seviyorum deyip geçmeyin. "Eskiler güzeldi." diye bitirmeyin.

Birinci Vazifen, Öne Geçmek!

Belinay Beyza AYGÜN-10/G

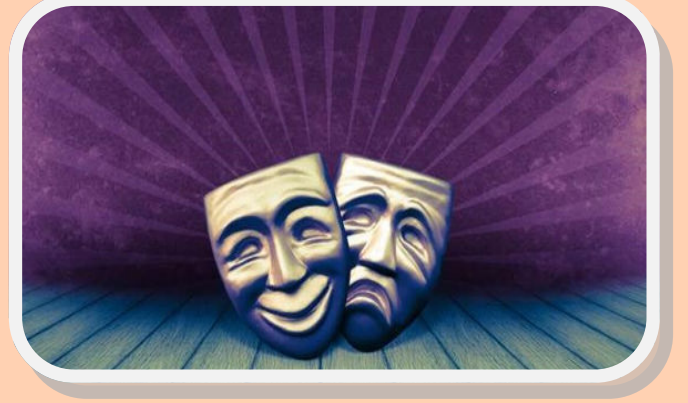
Korkmak ne demektir? Neden korkardı insan, neyden korkardı, nasıl oluşurdu korku, bir his mi yoksa eylem miydi? Korku beraberinde sadece pişmanlığı, acıyı, stresi ve üzüntüyü mü getirirdi? Sevmek, hoşlanmak, beğenmek, mutlu olmak korku oluşturmaz mıydı? Sonuçta insan en çok mutlu olduğu zaman üzülmez mi? Ya asıl korkmamız gereken mutlu olduğumuz zamanlarsa?

Genellikle çok mutlu hissettiğimiz zaman, ardından hemen üzüleceğimiz bir olay başımıza gelir. Mutluluk hemen orada bozulur. Zaman zaman korkularımız, yapacağımız eylemlere engel olur. Atacağımız adımlara, söyleyeceğimiz sözlere, gideceğimiz yer-

lere, yiyeceğimiz yiyeceklere ve seveceğimiz yürek-
lere. Demek ki korku çok güçlü bir şeymiş ki bu kadar şeyi tek başına başarabiliyormuş.

Peki biz bu güçlü şeyi yenemez miyiz? Yeneriz elbette. Bir atletizm yarışında olduğumuzu düşünelim. En önde korku, onun arkasında mutluluk, onun arkasında üzüntü, onun tam arkasında da pişmanlık. Bir

de sonuncu biz varız. Korku: yarışı birinci tamamlar, ikinci olarak üzüntü, üzüntünün arkasında pişmanlık, pişmanlığın arkasında mutluluk, mutluluğun tam arkasında da biz.

Eğer korkarsak, yarışın sonucu değişmez ve hep böyle biter. Mutlu olmaktan korktuğumuz için korku birinci olarak tamamlarken; bu durumdan korktuğumuz içinde üzüntü duyarız. Ve ikinci olarak da üzüntü gelir.

Mutlu olamayız diye yapmadığımız şeylerden dolayı duyduğumuz pişmanlıkta yarışı üçüncü tamamlar. Mutluluk için de arkasında kalmış, onlara yetişememiş ve onları arkadan izler halde kalmıştır. Biz ise dördünü de izledik fark ettiniz mi?

İşte bu yüzden mutluluğu çalıştırmak, onu motive etmek, ona başarabileceğine inandırmak bizim elimizde. Sen, mutluluğu başaracağına inandırırsan o da başarabilir.

Birinci Vazifeni, Öne Geçmek!

Belinay Beyza AYGÜN-10/G

Sen onu motive ettikçe, inancını kuvvetlendirdikçe; yeri gelecek ilk 3'e girecek, yeri gelecek 2'ye girecek ve yeri gelecek mücadeleyi en önce o tamamlayacak.

Unutma ki, korku sen onu çağırmadıkça senin ya-

nından bile geçmez. Seni aramayan arkadaşını nasıl aramıyorsan, çağırmiyorsan korkuyu da arama, çağırma. Arama ki gelmesin.

Sen birkaç kez ararsan o da seni arayacak. Her gün uğrayacak sana. Bu yüzden korkudan uzak dur. Korkudan uzak dur ki mutlu ol. Mutluluğu öne geçirebil ki, güçlü olan değil iyi olan kazansın. Mutluluğun da kazanmaya hakkı var. En çok onun var hatta. Korku bir histir, ama aynı zamanda eylem de. Korkunun sonucunda gerçekleştireceğin veya gerçekleştiremeyeceğin binlerce eylem.

Peki neyden korkardı insan? Sevmekten korkarmıydı veya unutmaktan? Tabii ki de korkardı. Sevdığıne zarar vermekten korkardı en çok da. Onu üzmemekten, onu kırmaktan kaçınırdı. Bu yüzden de korkardı. Sevgisinin zarar verebileceğini düşünürdü belki de.

Unutmaktan da korkardı insanoğlu. Önemli bir şe-

yi, bir kişiyi, bir nesneyi veya bir şarkıyı. Anlamı olan her şeyi unutmaktan korkardı insan. Hatıralarının olduğu şeyi unutmak, onun için bir salaklıktı belki de. Mutlu olduğu anılarını kaybetmekten korkabilirdi, fakat kötü anılarını unutmak isterdi. Mutlu olduğu anılarını kaybetmemek için onları tekrar tekrar anımsardı.

Aynı şeyi kötü anıları içinde yapardı ama. Unutma-

ya çalıştıkça sürekli beynine hatırlatırdı onu. Kazırdı beyninin en ücra köşesine. Böylece unutamazdı da.

Belki de insan unutmak istediği şeyleri unutamadığını bildiği için bu kadar çok korkuyordu unutkanlıktan.

Hayallerinizin içinde korkuyu barındırmayın. Çünkü korkarak kurduğunuz bir hayal, hayalden çok daha geridedir. Yapacaklarınız sınırlı, hayal gücünüz dar, imkanlarınız kısıtlı olur. Bu yüzden en iyisini başarmak için korku duymadan hayaller kurmalı, yapabileceklerimizden emin olmalıyız.

Nietzsche'nin de dediği gibi: "Korkarak yaşıyorsan sadece hayatı seyredersin."

ÖĞRETMENLERİMİZİ TANIYALIM

KİM KİMDİR ?

HAZIRLAYANLAR:

İrem OKUYAN-Melek Nur KOZAN 10/B

Aylin AYÇİÇEK

BRANŞI:
Tarih

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:

Doktorluk ve insan anatomisi hakkında araştırma yapar ve seyahat edip yeni yerler keşfeder.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ?

Öğretmenliğin eğitim kısmını sevdiği ve o dönemlerde çevreden etkilendiği için seçmiş.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:

Marmara Üniversitesi

Derya KILIÇARSLAN

BRANŞI:
Psikolojik Danışma ve Rehberlik

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:

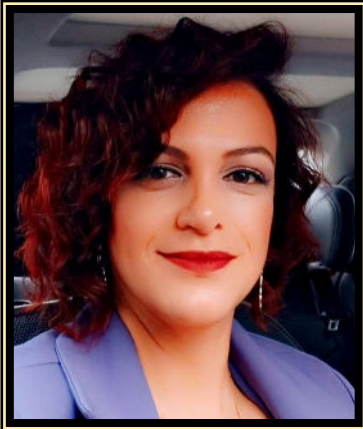
Aynı zamanda yüksek lisans öğrencisidir ve sosyal sorumluluk projeleriyle ilgileniyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ? :

İlgi alanı olduğu , insanlara yardım etmeyi sevdiği için ve o zamanlar yeni tanınan bir meslek olması bu mesleği seçmesinde etkili olmuş.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:

Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi

Serap ÖZBEK

BRANŞI:
Coğrafya

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:

Ahşap boyama ve dekorasyonla ilgileniyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ?:

Genel kültürünün gelişmesi ve dünyayı gezmeyi sevdiği için seçmiş.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:

İstanbul Üniversitesi

Hatice KARACA

BRANŞI:
Edebiyat

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:

Tiyatro ve sinemaya gitmeyi farklı kültürleri tanımayı seviyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ?:

Edebiyat dersini pek sevmese de lisede yüksek puanlar aldığından.

MEZUN OLDUĞU OKUL:

Hacettepe Üniversitesi

ÖĞRETMENLERİMİZİ TANIYALIM

KİM KİMDİR?

HAZIRLAYANLAR:

İrem OKUYAN-Melek Nur KOZAN 10/B

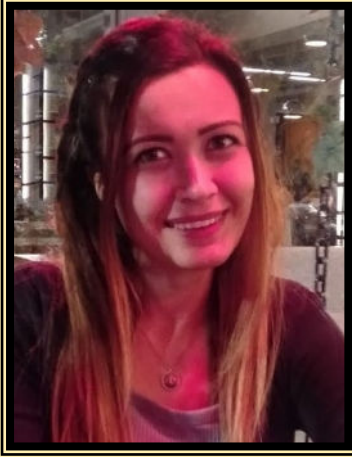
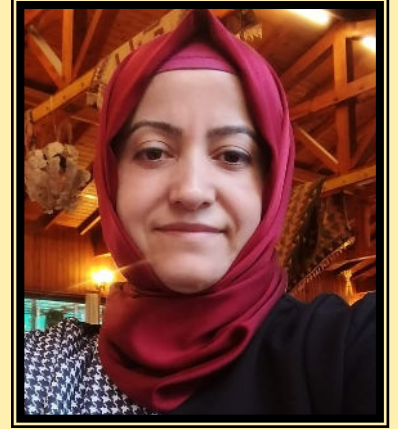
Neslihan AYDOĞAN

BRANŞI:
İngilizce

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:
Çocuk gelişimi ve el sanatlarıyla ilgileniyor ,İngilizce ve Türkçe romanlar okumaktan keyif alıyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ:
Küçüklükten beri öğretmen olmak istemesi ve lisedeki İngilizce öğretmenlerinin etkisiyle bu branşı seçmiş.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:
Gazi Üniversitesi

Gizem ALDI

BRANŞI:
Matematik

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:
Psikoloji ve felsefi kitaplar okur, akıl oyunları oynar ve arkeoloji okuyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ?
Matematiğe olan ilgisinden ve her bilimin temelinde matematiksel bir açıklama olduğunu düşündüğü için aynı zamanda lisedeki matematik öğretmeninden dolayı seçmiştir.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:
Hacettepe Üniversitesi

Cemal GÜNAL

BRANŞI:
Matematik

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:
Tenis, yüzme ve futbol gibi sporlarla ilgileniyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ?:
Matematiğe ilgi duyması ayrıca matematik ve bilgisayar bilimleri bölümünden ilk mezun olduğu için iş imkanının fazla olmasından dolayı seçmiştir.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:
Eskişehir Osmangazi Üniversitesi

Öznur MERMER

BRANŞI:
Fizik

ÖĞRETMENLİK DIŞINDA İLGİLENDİĞİ ŞEYLER:
Tübitak projeleriyle ilgileniyor ve yeni yerler görmeyi seviyor.

BU BRANŞI NEDEN VE NASIL SEÇTİNİZ ?:
Öncelikli olarak puan yerleştirmesi daha sonra fizik bilimine olan ilgisinden dolayı seçmiş.

MEZUN OLDUĞU ÜNİVERSİTE:
Ortadoğu Teknik Üniversitesi

ANKARA CUMHURİYET MÜZESİ GEZİ YAZISI

HAZIRLAYANLAR:
MEHMET YİĞİT DENİZ 10/D
YİĞİT EFE KAPLAN 10/D
ARDA BUĞRA BOLAT 10/D

Ankara'nın en uzak ilçesinden yola çıkıp yaşanmışlıkların olduğu, bir devletin bir milletin kaderinin belirlendiği Cumhuriyet Müzesi'ne bir gezinti yapıyoruz. Bu Müze Ankara'nın kalbinde Altındağ/Ülüs'ta yer almaktadır. Uzaklardan bakıldığında bile bizi ilk yapıldığı zamana götürüyor.

Burası hakkında bazı tarihsel bilgiler vermek istiyorum. Bina 1924-1960 yıllarında I. TBMM binası olarak kullanılmıştır. Bina, Mimar Vedat Tek tarafından tasarlanmıştır.

Bodrum üzerine iki katlı olan bu yapının iç bölümleri, iki kat boyunca yükselen ortadaki meclis salonunun üç kenarına dizilmişlerdir.

Halkın, milletin vekillerinin ve askerlerimizin dayanışması ile inşaat edilip ülkemiz hakkında önemli kararların alındığı bu yer büyüleyici duruyor İlk giriş kapısından girdiğinizde bile içinize heyecan doluyor.

Müzeye girip, hemen sola döndüğünüzde ilk oda ve devamındaki iki odada Atatürk ile ilgili bir kısım bulunuyor.

Bunlar arasında, özellikle dikkatimi çeken tam ortada bulunan ve üzerinde Cumhurbaşkanı Atatürk yazılı cumhurbaşkanlığı mührüdür. Bu odada daha çok Atatürk'ün kişisel eşyaları bulunmaktadır.

ANKARA CUMHURİYET MÜZESİ GEZİ YAZISI

HAZIRLAYANLAR:
MEHMET YİĞİT DENİZ 10/D
YİĞİT EFE KAPLAN 10/D
ARDA BUĞRA BOLAT 10/D

Nutuk kitabı da bu odada sergilenmektedir. Cumhuriyetin ilk yıllarında, üretilen ilk ürünler, burada sergileniyor. İlk basma kumaş, matbaada basılan ilk kağıt para, Atatürk'ün nutkunu okuduğu mikrofon ile nutkun kaydedildiği taş plak ve Meclis görüşme tutanakları da bu bölümde bulunuyor.

Yandaki oda yani 1. TBMM odasında ise Binanın maketi, binaya ait fotoğraflar, anlatılan tarihçe ve görüşme tutanakları gibi eserler bulunuyor. Sonra, koridorun öbür ucundaki odaları görmelisiniz. Bu üç oda da Celal Bayar, İsmet İnönü ve Atatürk'e ayrılmıştı ve onlara ait kişisel eşyalar çok etkileyiciydi. Bunu görmelisiniz.

Binada, her iki tarafında da merdiven bulunan ve boylu boyunca uzanan bir koridor bulunmaktadır.

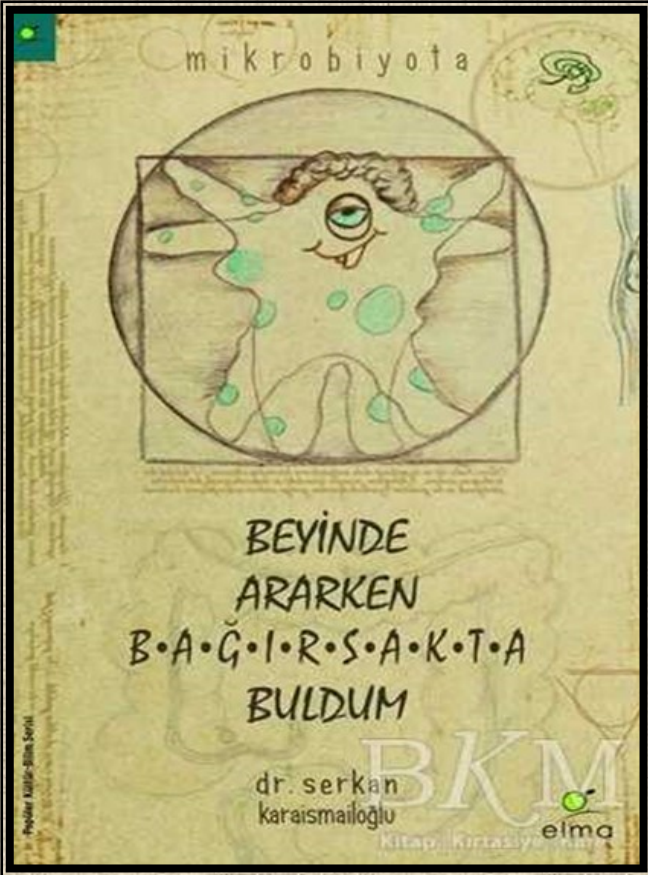
Üst katta salon ve Mustafa Kemal Atatürk'ün kişisel odaları bulunmaktaydı.

Bu gezide pek çok kayda değer ve öğrenilmesi gereken öğe vardı. Bu müzenin ebediyen yaşatılması ve her gencin bir gün bu müzeyi ziyaret etmesi temennimizdir.

Kitaplar, Kitaplar

Hazırlayan: Canan KIRIÇ, Latife BİŞİRİCİ 10-C

Adı: Beyinde Ararken Bağırsakta Buldum

Yazarı: Serkan Karaismailoğlu

Türü: Bilimsel Tıp, Sağlık

Sayfa Sayısı:288

Konusu:

Kadın Beyni Erkek Beyni kitabının yazarı Serkan Karaismailoğlu son kitabı Beyinde Ararken Bağırsakta Buldum ile gene şaşırtıyor bizi. Sadece şaşırmakla da kalmıyoruz, bağırsağın beynin karşısındaki galibiyetini bize o bilindik, esprili üslubuyla anlatırken bir gülümseme yerleşiyor yüzümüze...

Adı: Karanlıktan Sonra

Yazarı: Haruki Murakami

Türü: Kurgu Roman

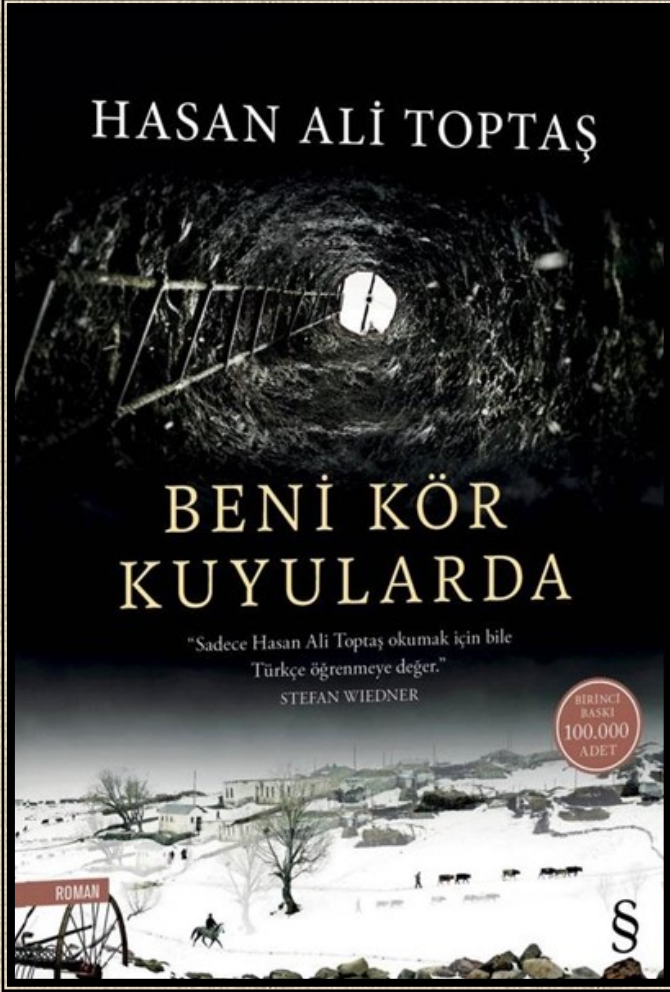
Sayfa Sayısı:208

Konusu:

Bütün bir geceyi dışarıda geçirmek zorunda olan bir genç kız... Onun iki aydır uyanmak istemeyen kız kardeşi...Karanlık yanını büyük bir ustalıkla gizleyen bir erkek... Ve güzel bir kıyı başka bir gerçekliğe kaçırarak Yüzü Olmayan Adam... Karanlıktan Sonra gece insanların romanı... Bütün Murakami romanları kadar gizemli ve ürpertici...

Kitaplar, Kitaplar

Hazırlayan: Canan KIRAÇ, Latife BIŞIRICI 10-C

Adı: Beni Kör Kuyularda
Yazarı: Hasan Ali Toptaş
Türü: Sosyal Roman
Sayfa Sayısı: 240

Konusu:
Hasan Ali Toptaş'ın geçtiğimiz günlerde Everest Yayınları tarafından yayımlanan son romanı Beni Kör Kuyularda, başta Güldiyar ve babası Muzaffer olmak üzere iç içe geçmiş birçok karakterin, bir toplumun, sosyal bir hadisenin hikâyesi aslında.

Adı: Aşkımız Eski Bir Roman
Yazarı: Ahmet Ümit
Türü: Gizem, Polisiye Hikayeler
Sayfa Sayısı:224

Konusu:
İstanbul'da bir kanun adamı, sokaklarda bir suç bilgisi. Başkomser Nevzat, karmaşık cinayetleri çözerken insan ruhunun derinliklerinde gezinmeye devam ediyor...

Okulumuzdan Haberler

Hazırlayanlar

Aslı GÜNAY/Elif Kübra KANSIZ 10-B

Okulumuzda Bir İlk

2021 YKS yerleştirme sonuçlarına göre öğrencimiz Mehmet DALKILIÇ ,Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Tıp Fakültesini kazanmıştır. Öğrencimiz 2021/2022 eğitim öğretim yılı okul açılışına davet edilerek Okul Müdürü Mikayil ŞAHİN tarafından plaketle ödüllendirilmiş ve öğrencilere kısa bir konuşma yapmıştır.

Sincan Belediye Başkanı Sayın Murat Ercan "Gençlerle Baş başa" programı kapsamında okulumuz öğrencileri ile söyleşi yapmıştır.

Mevlana Şeb-i Arus Töreni

Mevlana Celâlettin Rumi'yi anmak için Sincan belediyesinin Sincan Lale Konferans Salonunda düzenlediği Şeb-i Arus etkinliğine 10/D sınıfı, okulumuzun Biyoloji Öğretmeni Deniz Aydın eşliğinde gitmiştir.

10 Kasım Atatürk'ü Anma Töreni

Ulusal Önderimiz Mustafa Kemal ATATÜRK, vefatının 83. yılında , Edebiyat Öğretmeni Hatice KARACA ve Bilişim Öğretmeni Fatih Mehmet Güneş yönetiminde ve bir grup öğrencimizle konferans salonunda anıldı.

Okulumuzdan Haberler

Hazırlayan: Aşlı GÜNAY/Elif Kübra KANSIZ 10-B

Okulum Temiz

Okulumuz, 2021/2022 eğitim ve öğretim yılında hijyen şartlarının geliştirilmesi ve enfeksiyonu önleme kılavuzu kapsamında yaptığı çalışmalarla "Okulum Temiz" belgesini almıştır.

Sincan Belediyesi ve Afad görevlileri, tarafından okulumuzda "Afet Farkındalık" eğitimi verilmiştir.

Sincan Liseler arası Masa Tenisi Turnuvası

Tarih Öğretmenimiz Taner ÖNDER yönetiminde, 21-22 Nisan 2022 tarihinde yapılan Sincan liseler arası masa tenisi turnuvasında okulumuzun kız takımı 1. okulumuz erkek takımı 3. olmuştur.

12 Mart İstiklal Marşı'nın Kabulü ve Mehmet Akif Ersoy'u Anma Günü okulumuzda yapılan etkinliklerle kutlandı.

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, Edebiyat Öğretmenleri Nilgün DEMİRLİ ve Erdiç DELİKAYA yönetiminde coşkuyla kutlandı

Okulumuzdan Haberler

Hazırlayan: Aslı GÜNAY/Elif Kübra KANSIZ 10-B

Satranç Turnuvası

Nisan ayında okul öğrencilerimizin arasında satranç turnuvası gerçekleştirilmiştir. Turnuvada 10/F sınıftan Mustafa Furkan Öz birinci, 10/B sınıftan Ömer Yaşgüç ikinci, 10/B sınıftan Fatih Karaosmanoğlu üçüncü olmuştur.

Anadolu Medeniyetler Müzesi ve Ankara Kalesi Gezisi

3 Mart Perşembe günü 10/K-L sınıfları Tarih Öğretmeni Taner ÖNDER ve İngilizce Öğretmeni Evrim ŞAHİN eşliğinde Anadolu Medeniyetler Müzesi ve Ankara Kalesi'ne gezi düzenlenmiştir.

TÜBİTAK 4006 Bilim Fuarı

TÜBİTAK 4006 Bilim Fuarı 11/12 Mayıs 2022 tarihinde okulumuzda gerçekleştirildi.

Genç Yazarlarla Baş başa

Hazırlayan: İlayda Nur ALTINTAŞ/İrem AKYOL 10-D

Ben Bu Aralar Sonbahardayım

Bir çınar ağacı buldum.
Gölgesinde dans edelim.
Bütün dünyaya, bütün gözlere inat,
Vuralım tek bir sesle ayaklarımızı yerlere.
Çağıralım kuşları şarkılarla.
Şimdi o çınar ağacını kesiyorlar.
Ruhlarımızın dans edeceği yer bataklık.
Çürütüyoruz.
Çürüdük.
Ruhlarımızın külleri adeta tekrar yeşerme umuduyla
dağıldılar dünyaya,
Karışsın küllerin küllerime.
Ben bir Ankara ayazına savrulduğum.
Umutla bekledim orada küllerini.
Bulursun, bulacaksın diye inatla bekliyorum.
Seni papatyalar almış, aldım haberini.
Der misin o papatyalara ruhlarımızın
elbet birleşeceğini.
Sen bendesin ben sende.
Daha nasıl bir ayrılıktır bu?
Adına mısralar yazmalı sevgili,
Ancak o zaman hatırlarsın sevgimin bir çocuğun
oyuncağına benzemediğini.
Ben seni bir yazarın kalemini sevdiğim gibi sevdim.
Ben seni yağmurun toprağı sevmese bile
ona her defasında gelişi gibi sevdim.
Bilmem belki hissettiğim şeyler ağırdır bize.
Bilmem bazen sevgi yetmez derler bazı şeylere.
Bazen ruhların karışması,
uçmak aptal gelir bazılarına.
Ben o herkesin aptal gördüğü şeyleri gerçekleştirme
umuduyla sevdim.
O yazarın kalemi yazmıyor uzun zamandır.
Küllerim yansın sen yine gez dünyada.
Yağmur her defasında toprağı gelse de yine kaçıyor
sonbaharda.
Ve ben bu aralar sonbahardayım.

Nisanur KUZEYTEPE 10-C

Merhaba ya da Elveda

Yürürken bilinmez bir yolda
Bazen giden oluruz
Bazen kalan hayatta
Ne yapsak nafile yaşamda
Yürürken bilinmez bir yolda
Bazen gitmek isteriz
Yeni diyarla mutlu olanlarla
Ne yapsak gidemeyiz hayatta
Yürürken bilinmez bir yolda
Bazen kalmak isteriz
Her şeye ve herkese rağmen mutlulukla
Yaşamak mutluluktur ne de olsa
Yürürken bilinmez bir yolda
Ne kalan oluruz artık ne de giden
Yaşamakta farksızdır ölümden
Ne yapacağımızı bile bilmeden
Yürürken bilinmez bir yolda
Artık anlamını yitirmiştir gitmek de
Kalmak da kendinde
Ne başkasında mutlu olmadıktan
Yürürken bilinmez bir yolda
Anlamını yitirmeyen iki şey kalmıştır hayatta
Ölüm ve yaşam denir adlarına
Ne gitmek ne kalmak önemsiz olmuştur hayatta
Yürürken bilinmez bir yolda
Ölümü unutmadan
Yaşamının mutluluğıyla
Ne de olsa o uzun yol bitecekti sonunda
Yürürken bilinmez bir yolda
Bazen bir merhaba değiştirir
Bazen bir elveda hayatı
Biz hala uzun sanırız yaşamı

Latife BİŞİRİCİ 10 - C

Genç Yazarlarla Baş başa

Hazırlayan: İlayda Nur ALTINTAŞ/İrem AKYOL 10-D

Kapkara Bir Gece

Kapkara bir geceydi yıldızlar bile siyahtı
Hain planlar kurulmuş yürekler geceyi yaktı
Kan gölü olmuş dört bir köşe, gözler ağlamaklı
Göğsümüzde vatan aşkı en büyük silahtı

Kapkara bir geceydi askerim polisim karşı karşıya
Bu hainliği yapanlar rezil kepaze yaşaya
Vatanım bunca hainleri üzerinde nasıl taşıya
Kanlarla sulanmış topraklara, kanlar bulanmış aşıyor

Kapkara bir geceydi tanklar, uçaklar üstümüzde
Hiç böyle bir hainlik yatmıyordu bizim gönlümüzde
Vatanımız bayrağımız tek servetimiz elimizde
Şehit olsak da vatan sağ olsun son söz dilimizde

Kapkara bir geceydi sokaklar insanlarla doluydu
Üzerimizden uçanlar mermi değil sanki yağmur, doluydu
Kırılan kalpler değildi, vatanımın sonu bu muydu?
Canlar versek de cennet şehitlerimin sonuydu

Kapkara bir geceydi kahramanca savunduk yurdumuzu
Canlar verdik yine vermedik yurdumuzu
Ömerler, Halisler bitmez kimse getiremez sonumuzu
Gerekirse ölürüz öldürürüz vermeyiz şanlı yurdumuzu

İrem AKYOL 10-D

Ne Güzel

Ne güzel bir gün bulmak seni
Bir gün görüşebileceğimizi bilmek ne güzel
Ne güzel aşkını görebilmek
Ve sevdiğini görmek ne güzel

Ne güzel yanımda mutlu olman
İnsanları ve beni tanıman ne güzel
Ne güzel düşüncelerini anlatman
Ve dünyayı sevebilmek ne güzel

Ne güzel yeşil gözünle baktığını görmek
Işıkların geçtiğini bilmek ne güzel
Ne güzel siyah saçlarını okşamak
Ve her gün seni sevmek ne güzel

Emir Kaan SAĞANAK 10-G

Lise

Hiç bilmediğin bir yere gidiyorsun
Etrafı telle kaplı ve senden büyükler var
Şaşkınca etrafına bakıyorsun
Senin gibi çok çocuk var

Bir başka olur lisedeki aşklar
Bahçede gezer çifte kumrular
Onları görüp sinirlenir yalnızlar
Ama onların aşkı bir daldan da kısıdırlar

Bambaşkadır lisenin tadı
Orda öğrenirsin gerçek hayatı
Kimi zaman öğretmenin söylediği sözle
Kimi zaman edindiğin tecrübeyle

En güzel aşklar lisededir
Kimisi aşk kimisi not peşindedir
Gözünü kapatıp açtığında
Lise anıların gözünün önüne gelir

Enis Kutay YETİŞİR 10-C

Dilimizin Yozlaşması

Güzel Türkçemiz, çok eski çağlara dayanan köklü bir geçmişe sahiptir. Fakat güzel dilimiz her geçen gün biraz daha unutulmaya ve yabancı dillerin etkisinde kalmaya devam ediyor.

Fransa'da Fransızca bilmeden bir kütüphaneye asla giremezsiniz. Fakat biz kendi dilimize yabancı kelimeleri katmaya devam ediyoruz. En basit örneklerden biri 'Otobüs' tür. İngilizcedeki 'Oto' ve 'Bus' kelimelerinin birleşmesiyle oluşur. Buradan bile Türkçenin ne kadar değişim gördüğünü anlayabiliyoruz.

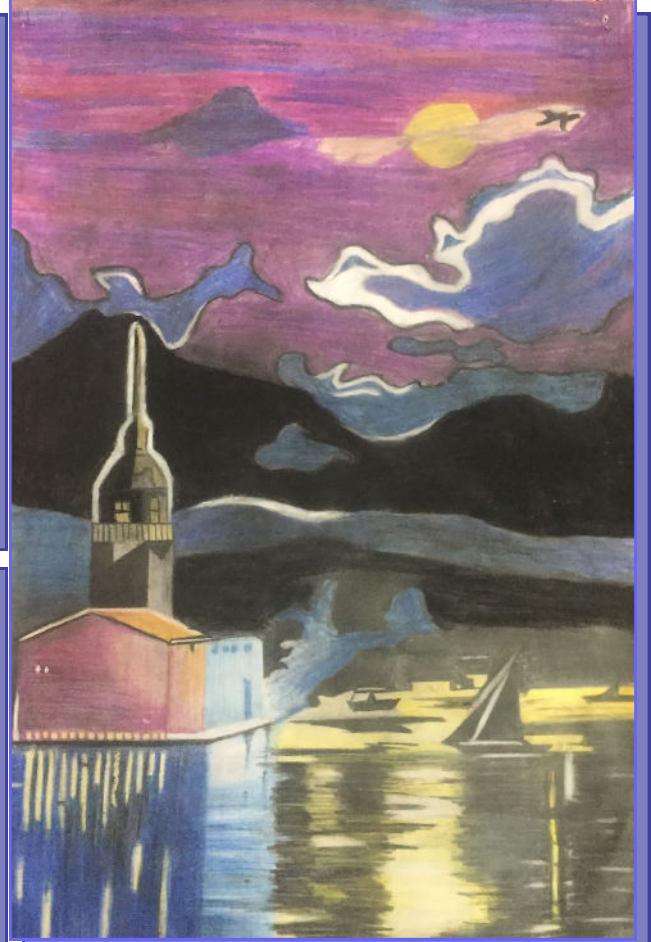
Dilimize Arapça, Farsça, İngilizce gibi dillerden giren kelimelerin Türkçe kelimelerle değiştirilmesi gerek. Örneğin eskiden "Drone" olarak adlandırılan aracın şu an da yeni adı "Uçangöz" olarak TDK tarafından değiştirildi. Bu isim ise TDK'nin İnternet sitesi üzerinden yapılan anketle belirlendi. Bu tür yeni isimlerin vatandaşlar tarafından seçilmesi gerçekten çok hoş.

Türkçemizin yalınlaşması için daha çok çaba sarf etmeliyiz. Yabancı etkilerden uzak bir Türkçe kullanıp özümüze dönmeliyiz.

Cafer Mert AYDEMİR 10-L

Hazırlayan: Asude Ebrar SUSAM 10-E

Hazırlayan: Asude Ebrar SUSAM 10-E

Karikatürler

Hazırlayanlar
Mete Yavuz TOYSAL 10/D
H. Muhammed GÜLER 10/B

